

Köszöntés/ Gruß (Joh3,16): Denn so hat Gott die Welt geliebt, dass er den einzigen Sohn gab, damit jeder, der an ihn glaubt, nicht verloren gehe, sondern ewiges Leben habe.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Olvasmány/ Lesung Lk23,32-49:

Két gonosztevőt is vittek, hogy vele együtt végezzék ki őket. Amikor arra a helyre értek, amelyet Koponya-helynek hívtak, keresztre feszítették őt és a gonosztevőket: az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől. Jézus pedig így könyörgött: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek! Azután sorsvetéssel megosztottak ruháin. A nép ott állt és nézte. A főemberek pedig velük együtt így csúfolódtak: Másokat megmentett, mentse meg magát, ha ő a Krisztus, az Isten választottja! Kigúnyolták a katonák is, odamentek hozzá, ecetet vittek neki, és így szóltak: Ha te vagy a zsidók királya, mentsd meg magadat! Felirat is volt a feje fölött görög, latin és héber betűkkel írva: EZ A ZSIDÓK KIRÁLYA. A megfeszített gonosztevők közül az egyik így káromolta őt: Nem te vagy a Krisztus? Mentsd meg magadat és minket is! De a másik megróttá, ezt mondva neki: Nem féled az Istent? Hiszen te is ugyanazon ítélet alatt vagy! Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el. Majd így szólt: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba! Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban.

Tizenkét órától három óráig sötétség lett az egész földön. A nap elhomályosodott, a templom kárpitja pedig középen kettéhasadt. Ekkor Jézus hangosan felkiáltott: Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelkemet! És ezt mondva meghalt. Amikor a százados látta, hogy mi történt, dicsőítette Istent, és így szólt: Ez az ember valóban igaz volt. 48 És az egész sokaság, amely erre a látványra összeverődött, amikor látta a történeteket, mellét verve tért haza. Jézus ismerősei pedig mindnyájan és az őt Galileától fogva követő asszonyok távolabb állva szemlélték mindezt.

Es wurden aber auch noch zwei Verbrecher mit ihm zur Hinrichtung geführt. Und als sie an den Ort kamen, der Schädelstätte genannt wird, kreuzigten sie ihn und die Verbrecher, den einen zur Rechten, den anderen zur Linken. Und Jesus sprach: Vater, vergib ihnen! Denn sie wissen nicht, was sie tun. Sie aber teilten seine Kleider unter sich und warfen das Los darüber.

35Und das Volk stand dabei und sah zu. Und auch die vornehmen Leute spotteten: Andere hat er gerettet, er rette jetzt sich selbst, wenn er doch der Gesalbte Gottes ist, der Auserwählte.

36Und auch die Soldaten machten sich lustig über ihn; sie traten vor ihn hin, reichten ihm Essig und sagten: Wenn du der König der Juden bist, dann rette dich selbst! Es war auch eine Inschrift über ihm angebracht: Dies ist der König der Juden.

Einer aber von den Verbrechern, die am Kreuz hingen, verhöhnzte ihn und sagte: Bist du nicht der Gesalbte? Rette dich und uns! Da fuhr ihn der andere an und hielt ihm entgegen: Fürchtest du Gott

nicht einmal jetzt, da du vom gleichen Urteil betroffen bist? 41Wir allerdings sind es zu Recht, denn wir empfangen, was unsere Taten verdienen; dieser aber hat nichts Unrechtes getan. 42Und er sagte: Jesus, denk an mich, wenn du in dein Reich kommst. 43Und er sagte zu ihm: Amen, ich sage dir: Heute noch wirst du mit mir im Paradies sein.

44Und es war schon um die sechste Stunde, und eine Finsternis kam über das ganze Land bis zur neunten Stunde, 45und die Sonne verfinsterte sich; und der Vorhang im Tempel riss mitten entzwei. 46Und Jesus rief mit lauter Stimme: Vater, in deine Hände lege ich meinen Geist. Mit diesen Worten verschied er.

47Als aber der Hauptmann sah, was da geschah, pries er Gott und sagte: Dieser Mensch war tatsächlich ein Gerechter! 48Und alle, die sich zu diesem Schauspiel zusammengefunden und gesehen hatten, was da geschah, schlugen sich an die Brust und gingen nach Hause. 49Alle aber, die ihn kannten, standen in einiger Entfernung, auch die Frauen, die ihm aus Galiläa gefolgt waren, und sahen alles.

Alapige: Èzs 53,1-5 Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló? Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhattuk volna. Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

Szeretett Testvérek talán nem tévedek ha azt mondom, hogy Krisztus halálának volt értelme. S nemcsak értelme hanem jelentősége is. Merthogy az ószövetségi teológiai motívumból indulunk ki, hogy a nép kiküldte a pusztába a bűnbakot, amelyre átadta a bűneit a nép.

S Jézus Krisztus ugyanígy veszi magára a bűnöket. Egyszeri tökéletes áldozatként. S ezáltal egy új korszak nyílik meg. S amikor ezt az Ézsaiási próféciát olvassuk Nagypénteken, akkor talán bennünk is tudatosul, hogy ennek így kellett lennie. Jézus Krisztusnak véghez kellett vinnie a megváltást.

Áldozatot kellett hozni. S persze ennek a szónak a hétköznapi értelmét is talán jól ismerjük. Hiszen valaki lemond bizonyos dolgokról a gyermekei vagy szerettei miatt, mások súlyos döntéseket kell, hogy meghozzanak egy nagyobb jó érdekében.

Vagy hogy egészen konkrét és jelenkori példát hozzak, a magas incidensszám miatt mi sem veszünk Úrvacsorát most húsvétban, mert nem tudjuk garantálni egymás biztonságát.

Van, amikor áldozatokat kell hozni, még ha ez fájdalmas is. Van amikor le kell mondanunk valamiről. S most itt nem csak egy általános értelemben véve, hanem a bűnük bocsánatáért. S ha ebbe belegondolunk akkor nagyon fontos látni Krisztus áldozatát, hogy bár vannak kétségei és félelmei, hiszen azt imádkozza a Gecsemáné

kertjében az utolsó vacsora után, hogy ha lehet vegye el tőle az Atya ezt, de mégis. Mégis véghez viszi azt, amit meg kell tennie.

Érted, értem, s értünk. S talán amikor ezt látjuk, akkor már másként látjuk a mi áldozatainkat, akár az egyházért, akár a családért, akár egy fontos, nemes és jó ügyért. Legyen az adomány a nehéz helyzetben lévőknek, vagy idő amit odaszánunk. Bármí. Krisztus áldozata óriási jelentőségű, s ebből mi is meríthetünk erőt.

Jes53,1-5 Wer hat geglaubt, was uns verkündet wurde; und der Arm des Herrn, über wem ist er offenbar geworden? Und wie ein Säugling wuchs er auf vor ihm und wie eine Wurzel aus dürrer Land. Er hatte keine Gestalt und keine Pracht, dass wir ihn angesehen hätten, und sein Aussehen war nicht so, dass er uns gefallen hätte. Verachtet war er und von Menschen verlassen, ein Mann der Schmerzen und mit Krankheit vertraut und wie einer, vor dem man das Gesicht verhüllt, ein Verachteter, und wir haben ihn nicht geachtet. Doch unsere Krankheiten, er hat sie getragen, und unsere Schmerzen hat er auf sich genommen. Wir aber hielten ihn für einen Gezeichneten, für einen von Gott Geschlagenen und Gedemütigten. Durchbohrt aber wurde er unseres Vergehens wegen, unserer Verschuldungen wegen wurde er zerschlagen, auf ihm lag die Strafe, die unserem Frieden diente, und durch seine Wunden haben wir Heilung erfahren.

Ja liebe Schwester und Brüder in Christus, der Opfer von Jesu Christi ist sehr bedeutungsvoll. Wie wir schon erwähnt haben dadurch ist die Erlösung, dadurch ist Heilung für uns.

Und es dient zu unserem Frieden. Man kann fragen, na wieso dient der Tod von Christus unserem Frieden? Ein so trauriges Ereignis? Eine Kreuzigung? Eine furchtbare Todesstrafe?

Der Tod von Jesus zeigt sich über sich selbst hinaus. Es ist nicht umsonst. Er stirbt, damit der Tod besiegt wird. Er stirbt als Opfer. Und so schafft dann Frieden in uns.

Über diesem Frieden predige ich liebe Gemeinde bei einem Begräbnis. Weil dieser Frieden hilft uns um weiter zu gehen, und dieser Frieden kann etwas heilendes sein, dass trotz die vielen negativen, furchtbaren und problematischen Ereignissen die wir lesen, sehen und erleben, trotz allem kann Frieden in uns sein.

Also Heilung durch Jesus Christus. Heilung, dass nicht der Corona, die Krankheiten, die Tragödien, der Tod sind die größten Mächte in unserem Leben.

Diese Gewissheit ist heilend und schafft Frieden. Jesus opfert sich selbst, um uns Heilung zu geben.

Liebe Gemeinde. Karfreitag ist traurig, Jesus wird missachtet, zum Tod verurteilt, verspottet, demütigt, geschlagen, gequält. Und so stirbt er. Aber so sollte es sein. Und wenn wir bedenken, dass er die Sünden auf sich nimmt, dann können wir auch vieles abstellen, abgeben davon, was uns drückt, quält und unfriedlich macht.

Ehre sei Gott dafür, dass es möglich ist. Ehre sei Gott dafür, dass wir bei ihm Ruhe finden können, dass Christus uns erlöst. Amen.

Áldás/Segen: Az Istennek békessége pedig, amely minden értelmet felülhalad, őrizze meg szíveinket és gondolatainkat a Krisztus Jézusban.

Der Friede Gottes, welcher höher ist als alle Vernunft, bewahre unser Herzen und Sinne in Jesus Christus.

Áldott Feltámadás ünnepét kívánva,

Ein gesegnetes Osterfest wünschend,

Kádas Richárd László